

Auto schenking voor Sintang!

Figuur 1: Van links naar rechts Vader Jacques Maessen, Willie Smits, Adrienne Watson, Alexandra Vosmaer en Dudung Pakpahan. De nieuwe auto wordt nog uitgerust met grotere banden, een lier, schijnwerpers, communicatie-apparatuur en aanpassingen om gered wild te vervoeren op het dak en in de laadbak.

Dit is een gloednieuwe Mitsubishi 4WD die werd geschonken door de Victoria Shanghai Academie van Hong Kong naar de Sintang Orangutan Center door middel van een gift van Masarang Hong Kong. Op de achtergrond is de dikke en zeer ongezonde waas van de aanhoudende bosbranden in Kalimantan te zien. De komst van deze waardevolle donatie tijdens dit rampzalige El Nino jaar geeft invulling aan een enorme behoefte van het centrum. De kosten voor het huren van auto's was een grote belemmering voor een efficiënte bedrijfsvoering voor de normale gang van zaken, bv voor het lokaal kopen van voedsel en materialen, om vruchten en bladeren uit de nabijgelegen bossen te verzamelen voor de orang-oetans in het centrum, en in het bijzonder om dieren te redden en het verplaatsen van orang-oetans naar de ver weg gelegen externe bos school in Tembak.

Met de aanhoudende bosbranden die mogelijk tot het voorjaar van volgend jaar duren (!) en die nog steeds verslechteren, verwacht ik dat de situatie binnenkort net zo erg wordt als in 1998. Mensen en orang-oetans zullen sterven van de honger en door ademhalingsziekten. Orang-oetans op de vlucht voor de branden en het bos verlatend, waar er geen fruit meer is en weinig bladeren op de bomen, zullen de oliepalm plantages binnengaan, die hun voormalige gebieden hebben opgeslokt en ook naar de tuinen gaan van de mensen die in de buurt wonen van de rivieren waar enig groen is. En bijna altijd zullen ze worden gedood, soms opgegeten, en de overlevende baby's worden verkocht. Tijdens de El Nino jaar van 1997/1998 was ik betrokken bij de redding van ongeveer 300 orang-oetans, een ramp zo overweldigend dat ik nog steeds nachtmerries heb van de vele mensen en orang-oetans die slachtoffer werden.

Hier zijn slechts een paar van de vele gruwelijke foto's die me nog steeds achtervolgen

en waarvan ik vrees dat ze binnenkort opnieuw de virale verhalen vertellen op het internet. Het verhaal dat een van mijn voormalige bosbouw studenten me vertelde was dat van een verbrande orang-oetan die ik ging zien en fotograferen in Oost-Kalimantan, verstoort vaak mijn nachten. Ons team was op de weg om een aantal orang-oetans in de buurt van zijn dorp te redden, maar onze oude auto ging kapot en we kwamen een dag te laat. Toen hij me vertelde wat hij slechts 8 uur had gezien moesten we beiden huilen. Volledig omringd door de vlammen klom de jonge volwassen man naar de hoogste takken van de laatste boom en toen zijn vacht te branden door het vuur, maakte hij deze afschuwelijke doodskreten en sprong toen in de grootste vlammen 30 meter onder hem....

Figuur 2: De nachtmerries van 1997/1998. Orang-oetans die verbranden, gedood, honger lijdend, maar ook een aantal gered door onze speciale teams. De nieuwe auto zal binnenkort waarschijnlijk worden ingezet bij veel meer reddingen ...

Maar ook zonder de bosbranden het is werk moeilijk zonder een betrouwbaar vervoermiddel. Hier zijn enkele foto's van de weg naar Tembak van ongeveer een jaar geleden. Het is verbazingwekkend dat sommige auto's eigenlijk nog kunnen rijden door deze diepe modder. Lokale overheidsfunctionarissen en oliepalmpantages gebruiken deze situatie om mensen te dwingen hun voorouderlijk land te verkopen, zodat ze toegang krijgen tot de steden via de wegen die de palmolie bedrijven dan onderhouden om een constante stroom van rijkdommen uit de gebieden weg te voeren ten behoeve van de grote bedrijven.

Figuur 3: Voorbeeld van de zeer moeilijke terrein omstandigheden in het binnenland van Borneo.

Het Sintang Orangutan Center is aanzienlijk gegroeid en zal dit helaas waarschijnlijk blijven doen in de nabije toekomst. We zijn nu bezig met de afronding van een nieuwe structuur voor een stichting die in het bijzonder is gewijd aan het redden en de rehabilitatie van orangoetans. Vader Jacques, oprichter en directeur van de Stichting Kobus en zijn co-directeur drs Dudung Pakpahan zal het beheer van het project doen samen met Dr.Ir. Willie Smits, hoofd van de Masarang Stichting, onder de nieuwe Stichting Sintang Orangutan Center. Wij hopen dat veel groepen zoals Orangutan Rescue Nederland en Masarang Hongkong dit zo noodzakelijke initiatief blijven steunen. Ik wil speciale dank uitspreken aan Adrienne Watson, die enorm belangrijk was voor de ontwikkeling van Masarang Hong Kong en de vele schoolprogramma's die hebben geleid tot deze belangrijke donatie die nodig is om onze inspanningen voort te zetten. Ook mijn dank aan Susan Smith van de Victoria Shanghai Academie die essentieel was om deze donatie te kunnen realiseren. Voor de mensen en dieren van Borneo!

Willie Smits
Sintang, 30 september 2015